

Gunst for Forslaget, at der findes lignende Bestemmelser med Hensyn til Amtmandens Stilling overfor Landkommunerne, da foretrækker Mindretallet at fjerne disse uheldige Bestemmelser, hvor de nu findes, i Stedet for at indføre dem ogsaa for Købstæderne; fremsættes der af Ministeriet Forslag om at tilvejebringe Ensartethed paa denne Vis, vil det finde Mindretallets Tilslutning. Ensartetheden ophører for øvrigt allerede ved det af Flertallet stillede Ændringsforslag. Ogsaa med Hensyn til Amtmandens Stilling er Mindretallet i Overensstemmelse med Købstadforeningens principale Ønske. Man foreslaar da § 12 i Købstadkommunalloven af 26. Maj 1868 ophævet, uden at der sættes andre Tilsynsregler i Stedet. Det Tilsyn, der efter Lovgivningen paa hviler Indenrigsministeriet, maa anses for fuldt ud tilstrækkeligt.

Endvidere foreslaar Mindretallet, at en større Del af de hidtidige *Magistratsforretninger* fremtidig skal henhøre under den af Byraadet valgte Borgmester. Ved alle Folketingets Forhandlinger herom siden ovennævnte Forslag af 1882 har dette været betragtet som en Selvfølge. Endnu sidste Aar gik Ordførerne for de Grupper, for hvilke Udvalgets Flertal er Udtryk, ud fra dette (se Folketingstidenden 1909—10, Sp. 2139 og 2143). Den Betragtning, der her stadig har været bestemmende for Folketinget, har været, at ved Ophøret af den nuværende Forening af kommunale Hverv, Magistratsforretninger, Dommer- og Politiforretninger, skulde Omraadet for det kommunale Selvstyre gøres saa stort som muligt ved at henlægge under den byrådsvalgte Borgmester de Magistratsforretninger, som ikke af rent praktiske Grunde bør henlægges til Embedsmanden. Derved opnaas ogsaa, at Embedsmandens Arbejde i højere Grad indskrænkes, saaledes at Muligheden for Sammenlægning af Embeder eller Indskrænkning af Kontorholdsudgifterne forøges. Med Hensyn til Fordelingen af Magistratsforretningerne har Mindretallet i det væsentlige fulgt det Udkast til en kgl. Reso-

lution, der 11. Februar 1910 tilstilledes det daværende Udvalg af Indenrigsministeriet; i Tilknytning til en af Indenrigsministeren ved Forslagets første Behandling fremsat Tanke foreslaar man dog, at Beskikkelsen af Mæglere, Vejere og Maa-lere foretages af det samlede Byraad, ikke af Borgmesteren alene. Det Standpunkt, Mindretallet indtager overfor Magistratsforretningerne, stemmer med de Anskuelser, som udtryktes af Købstadforeningen i December 1910, og som Borgmestre og Byraad gav Udtryk som Svar paa Indenrigsministeriets Forespørgsel af 23. December 1909; med et Flertal fra 40 mod 30 indtil 60 mod 10 udtalte Kommunalbestyrelserne sig da for at henlægge alle de Magistratsforretninger til den byrådsvalgte Borgmester, som efter Mindretallets Forslag henlægges til denne (se Rigsdagstidenden 1909—10, Till. B. Sp. 1465—66).

Der er mellem hele Udvalget og Indenrigsministeren opnaaet Enighed om at tillade Udvidelse af Byraadens Medlemsantal indtil 25. Mindretallet har foreslaaet at fastsætte dette allerede i § 1, medens Flertallet ønsker en ny Paragraf efter § 6 derom. Denne Forskel beror paa, at Mindretallet i det hele anser det for klarere at lade alle Paragrafferne fremtræde som selvstændige Paragraffer i Stedet for at lade nogle af dem være Ændringer til Paragraffer i Købstadkommunalloven af 26. Maj 1868, medens andre staa som selvstændige Paragraffer.

Mindretallet mener altsaa, at der til Hævdelse af Folketingets tidligere Standpunkt og til Opfyldelse af Byernes Ønsker vil kræves Vedtagelse af de af det stillede Ændringsforslag, men det anser Flertallets Ændringsforslag for Forbedringer af Ministeriets Forslag, og det vil derfor, hvis dets egne Ændringsforslag forkastes, anbefale at stemme for de af Flertallet foreslaaede Ændringer.